



Galicia

SE O GOBERNO NON NEGOCIA UNHAS PENSÍONS DIGNAS, A LOITA CONTINUARÁ

Redacción.- O secretario xeral de UGT, Pepe Álvarez, afirmou que "se o Goberno non senta a negociar unhas pensións dignas, a loita vai continuar ata que consigamos que nos retornen todo aquilo que nos roubaron como consecuencia da crise".

"Foron nove días moi duros, cun esforzo moi intento dos nosos xubilados e pensionistas por todo o país, pero mereceu a pena", sinalou Álvarez no final da multitudinaria manifestación que percorreu o luns as rúas de Madrid cos pensionistas que, desde o 30 de setembro, levan marchando por todo o país esixindo a revalorización das pensións en base á evolución dos prezos e a sustentabilidade do sistema público de pensións.

50.000 pensionistas que, ao berro de "recortes non, dereitos si", "aquí estamos os que camiñamos" ou "menos corrupción e máis pensión", percorreron a cidade desde a Praza de Atocha ata a Porta do Sol, nun compromiso firme para cambiar a situación actual do sistema.

Por iso, Álvarez quixo agradecerlles ese esforzo, tanto a eles como ás distintas asociacións que os apoiaron, como as viúvas de Vigo ou a asociación de pensionistas con cotizacións de máis de 40 anos. "Un país que non coida dos seus maiores non é un país digno", sinalou. "Todos teñen que ter dereito a unha pensión digna".



Cabeceira da marcha en Madrid



Saída da marcha desde Santiago o pasado 2 de outubro

Temos un problema de ingresos, non de gasto

O secretario xeral de UGT afirmou que "se di no noso país que custa moito pagar as pensións. Mentira. Nós gastamos en torno ao 10,4% do PIB en pensións. Os alemáns, máis do 14, os italianos preto do 15 e os franceses máis do 15. O sistema de pensións do noso país non ten un problema de gasto, ten un problema de ingresos. Hai que aumentar os ingresos. E iso quere dicir, en primeiro lugar, subir os salarios. Non pode haber traballadores que a estas alturas teña un salario de menos de mil euros".

Ademais, manifestou que "os sindicatos

imos ter un compromiso especial coas pensións máis baixas. Hai que subilas de maneira paulatina por encima do custo da vida, co fin de que poidan recuperar capacidade de compra. Os nosos pensionistas quedáronse atrás, especialmente as mulleres; e moi especialmente as viúvas. Por iso imos traballar, non só para que se derogue a reforma do 2013 do Goberno do PP, senón ademais para que as pensións que durante a crise quedáronse máis atrás poidan recuperar ese poder de compra e suban máis as pensións máis baixas".

Neste sentido, esixiu que se ingrese máis nas arcas da Seguridade Social e déixese de cargar no sistema gastos que non

lle corresponden. "Por que hai que pagar só no sistema de pensións os custos de xestión das pensións, cando non se pagan no resto de Ministerios?, por que imos continuar regalando aos empresarios bonificacións para contratar, se eles non contratan máis porque se lle dea unha bonificación?, por que imos ter que manter os toques que hai nestes momentos na Seguridade Social, pouco máis de 40.000 euros, cando en Francia sen ir máis lonxe, está por encima de 100.000 euros?".

Por iso, "desde UGT cremos que hai trasladar impostos ás pensións. É necesario analizar cal é a repercusión que ten sobre o sistema de pensións, e de benestar en xeral,

Segue na páxina seguinte .../...

...vén da páxina anterior.



Un dos nosos camiñantes por terras de Castela

a robótica, a dixitalización, e de que maneira imos compensar as arcas da Seguridade Social e dos impostos en xeral como consecuencia das novas tecnoloxías".

Esta loita non é só do presente, senón tamén do futuro

Durante a súa intervención, Pepe Álvarez sinalou que "alguén pode pensar que esta loita é só dos pensionistas. Erro. Esta loita é dos máis de nove millóns de pensionistas, pero tamén dos 31 millóns de persoas en idade de traballar. Todos nalgún momento da nosa vida, pensamos que non chegaríamos a cobrar a pensión, pero isto é un erro. Os mozos téñense que incorporar a esta loita porque o sistema de pensións ten que prevalecer no tempo e ten que ser tamén garantía para os mozos do noso país".



Alguns dos integrantes galegos da marcha polas #PensionesDignas



Momento no que as marchas de Galicia, Asturias e Castela-León conflúen en Benavente

"Temos alternativas. Temos propostas", lembrou. "Temos que crear un gran movemento de todos os homes e mulleres do noso país que estean dispostos a loitar para conseguir mellorar o noso sistema de pensións. Non podemos entender por que o Goberno ten este afán de privatizar, de premiar os sistemas privados de pensións. Só para que uns cantos continúen forrándose e roubándonos. Porque non hai ningún país no mundo que teña un sistema

privado de pensións de carácter xeral que finalmente non fracasase e non tivese que ir o Estado para financiarlo para poder mantelo".

Por todo iso, afirmou que "hai que defender o noso sistema público de pensións. Por el imos continuar loitando. Estes días fálase moito de dignidade, pero como o noso país non siga respectando aos nosos maiores non viviremos nun país digno".

UGT GAÑA AS ELECCIÓNS SINDICAIS NA FUNDACIÓN FOLTRA

Redacción.- UGT ven de gañar as eleccións sindicais celebradas na Fundación Foltra. Esta empresa compostelana, referente no tratamento e xuda á rehabilitación física e intelectual de pacientes con danos neurolóxicos e cerebrais, está conformada por un cadro de persoal de cincuenta e cinco traballadores altamente cualificados. Esta empresa é a primeira vez que elegía a súa representación sindical.

As eleccións sindicais, promovidas polo sindicato CIG, contaron cunha altísima participación, xa que o 94 por cento dos traballadores e traballadoras participaron na elección dos seus representantes sindicais. Esta altísima participación tradúxose en 32 votos a favor da candidatura de UGT e 19 para a candidatura de CIG.

Deste xeito, o novo Comité de Empresa de Fundación Foltra quedou copomposto por 3 representantes de UGT e 2 de CIG.

A FeSP-UGT de Galicia agradece aos traballadores e traballa-



doras de Fundación Foltra o forte respaldo á candidatura do Sindicato nestas primeiras eleccións sindicais nunha empresa que é referente na recuperación de lesionados cerebrais.

“MULLER, TRABALLO E PREVENCIÓN DE RISCOS DENDE A PERSPECTIVA DE XÉNERO”, A DEBATE EN A CORUÑA



Redacción.- UGT-Galicia organizou este mércores en A Coruña unha xornada sobre “Muller, traballo e prevención de riscos dende a perspectiva de xénero” na que interviñeron as secretarías de Igualdade, Xuventude e Movements Sociais de UGT-Galicia, Mónica Rodríguez; e de Saúde Laboral e Medio Ambiente, Raquel Seijas, e tamén María Teijeiro, médica do traballo do servizo de

prevención de riscos do Sergas.

Nesta xornada, que contou cunha ampla participación de delegadas/os, cadros do Sindicato e traballadoras/es en xeral, debatiuse sobre o marco xurídico para a aplicación da perspectiva de xénero na seguridade e saúde no traballo e analizaronse as condicións de traballo e prevención de riscos: avaliación de riscos con

perspectiva de xénero, riscos por embarazo e lactación. Na segunda parte da xornada analizouse a negociación colectiva desde a perspectiva de xénero e puxéronse enriba da mesa as propostas sindicais e as liñas de actuación.

O vindeiro 25 de outubro esta xornada repetirase na Unión comarcal de Ourense-Verín e Valdeorras.

O BONO SOCIAL NON COBRE AS NECESIDADES BÁSICAS DE ELECTRICIDADE DOS FOGARES MÁIS POBRES

Redacción.- UGT considera que a regulación que aprobou o Goberno sobre o bono social non garante o acceso a unha subministración básica de electricidade de forma igualitaria para todas as rendas, e menos para os fogares que máis o necesitan. E non resolve as situacións que se están producindo polo incremento do recibo da luz. O sindicato esixe unha reforma en profundidade do mercado eléctrico, revisar os conceptos fixos das tarifas eléctricas e reducir a fiscalidade desta subministración básica aplicando o IVE súper reducido.

A Unión Xeral de Traballadores considera que o bono social, cuxa orde aprobada desenvolve o Real Decreto 897/2017, do 6 de outubro, non é a resposta adecuada para protexer ás persoas máis vulnerables nin para garantir o acceso á subministración básica de electricidade en condicións de igualdade para todas as rendas. E é claramente insuficiente para evitar os cortes de subministración en casos de pobreza extrema.

Tanto a regulación de bono social como a definición de consumidores vulnerables non é a adecuada porque non garante o acceso a toda a poboación a unha subministración básica de electricidade. O desconto sobre a factura é claramente insuficiente porque se fixa un límite máximo de consumo en función da unidade familiar, mentres que no consumo de calefacción debe-

rían terse en conta fundamentalmente os metros da vivenda, e non tanto o número de persoas que compoñen o fogar. Tampouco ten en conta o maior consumo nos meses de inverno, nin diferenza por zonas climáticas. Por tanto, as familias terían que pagar o exceso sen desconto.

UGT non comparte a definición que o Goberno realiza de consumidor vulnerable porque fixa criterios baseados fundamentalmente nos ingresos, o número de membros das familias e o límite de consumo, sen ter en conta que a maioría destes fogares pertencen a fogares enerxeticamente ineficientes e mesmo, o gasto medio de consumo en fogares enerxeticamente pobres ten un consumo superior ao límite que se estableceu no Real Decreto. O sindicato está tamén en desacordo con que as familias numerosas polo feito de selo, e sen considerar as súas rendas, poidan dispoñer do bono social sen límite temporal ata que deixen de ser familia numerosa.

UGT considera que a proba de rendas non debería ser demostrable desde o ano anterior senón no momento presentar da solicitude. En cambio, coa regulación aprobada polo Goberno ten que acreditar a súa situación coa declaración da renda do ano anterior. O sindicato lembra ao Goberno que unha persoa pasa nun espazo moi breve de tempo a situación de exclusión social, desde o momento no que non se reciben rendas.

Por outra banda, a Unión Xeral de Traballadores advirte que ser perceptor do bono social non impide o corte de subministración e só o fai para os consumidores en risco de exclusión social, se a Administración local ou autonómica asume o 50% do importe da factura.

UGT denuncia que esta regulación non resolve as situacións que se está producindo polo incremento vertixinoso da factura da luz. E reclama unha reforma en profundidade do mercado eléctrico, establecendo que o prezo de Kwh. se fixe en función do seu custo real de xeración, acabando desta maneira co actual sobre pago ás empresas eléctricas.

Ademais, deberíase revisar o conxunto de conceptos incluídos na parte fixa das tarifas eléctricas (potencia contratada), para determinar a procedencia dos que deban ser asumidos polo conxunto de consumidores, permanecendo na tarifa, e os que procede que sexan sufragados polos PXE por ser máis propios doutras políticas sectoriais, industriais ou territoriais. Ademais, é preciso reducir a fiscalidade destas subministracións básicas, aplicando o IVE súper reducido, no marco dun modelo fiscal xusto, progresivo e suficiente como o que debe contar o noso país; lembrando que, no caso da subministración de auga, outro ben esencial, o IVE aplicado é do 10%.

HAI QUE TRASLADAR O CRECEMENTO AOS SALARIOS

#PonteA1000 salarios mínimos de convenio de 1.000 euros e gañar poder adquisitivo

Redacción.- O Instituto Nacional de Estatística fixo públicos os datos correspondentes ao Índice de Prezos de Consumo do mes de setembro que, cunha variación mensual do 0,2%, sitúa o incremento interanual de prezos no 1,8%, dúas décimas por encima do mes de xullo.

Resulta evidente a necesidade de trasladar o crecemento ás rendas dos traballadores. Nun momento de crecemento económico como o actual, volven publicarse datos que inciden na inxusta e desequilibrada distribución da renda. A semana pasada, o INE publicou o Índice de Prezos do Traballo, un indicador que reflicte o sucedido cos salarios, descontado o efecto composición do emprego, é dicir, os cambios que non teñen que ver con modificacións estritamente do salario.

E os datos deste Índice volven sinalar a intensa baixada que sufriron os salarios no período 2009-2013 e a escasa recuperación que vén producindo desde 2014, cando se recuperou a senda de crecemento económico. O saldo acumulado desde 2009 ata 2015 supón unha perda de poder adquisitivo de 9 puntos.

Xunto a iso, os altos niveis de desemprego, a elevadísima precariedade laboral e a intensa desvalorización salarial, acentuadas polas reformas, fai que se cre emprego de moi escasa calidade, de modo que non se recupera o peso das rendas salariais sobre o PIB, e o crecemento do consumo realízase á conta do aforro e do endebedamento, o que pode prexudicar o crecemento e a creación de emprego.

O resultado é que os salarios persisten en niveis de miseria e que a gran maioría das familias traballadoras teñen grandes dificultades para chegar a fin de mes. Cada vez hai máis traballadores pobres e o salario medio só permite afrontar o 50% dos gastos dun fogar medio.

Por todo iso, UGT iniciou a campaña #PonteA1000 e imos trasladar á negociación colectiva e ao diálogo social coas organizacións empresariais a urxencia de establecer salarios mínimos de polo menos



1.000 euros en todos os convenios e a necesidade de que os salarios crezan para que recuperen o poder adquisitivo perdidos nos anos anteriores, o que implica a inclusión de cláusula de garantía salarial nos convenios.

E imos reclamar a recuperación de poder adquisitivo das rendas públicas, tanto salarios dos empregados públicos como pensións e outras prestacións; así como a elevación do SMI ata 1.000 euros na lexislatura.

Ademais de ser de xustiza social, é necesario para non dar ao traste co crecemento económico.

HAI QUE ELIMINAR A REFORMA DE 2012 QUE ENDURECEU AS CONDICIÓN PARA ACCEDER AO SUBSIDIO E Á PENSIÓN AOS MAIORES DE 52 ANOS

Redacción.- UGT esixe que se derogue a reforma de 2012 que subiu a idade para percibir o subsidio de 52 a 55 anos e eliminou a sobre cotización á Seguridade Social que impedía a rebaixa na pensión dos desempregados maiores de 52 anos.

Así mesmo, demanda ir máis aló e que se poida calcular a pensión no momento de extinguirse a relación laboral para aqueles traballadores que no momento do despedimento ou cesamento reúnan os requisitos para poder ter dereito a pensión e que esta sexa obxecto de actualización, aplicando as revalorizacións habidas no Sistema da Seguridade Social, ata o momento en que o traballador acceda finalmente á xubilación.

É necesario ademais, eliminar as actuais xubilacións forzosas reguladas na lei, para desempregados que cobran o subsidio, que provocan recortes de ata o 40% na pensión.

Desde o ano 1984, e en orde a que as persoas desempregadas que cumprisen unha determinada idade e que, na

devandita data, acreditasen todos os requisitos -salvo a idade- para acceder á pensión de xubilación, non perdesen o dereito a esa prestación, arbitráronse diferentes mecanismos para manter, nunha situación de alta e cotización a tales traballadores, ata a data en que podían acceder, en razón da idade, á condición de pensionista.

Tratábase, en consecuencia, de importar (con características propias) a figura da prexubilación que, cun maior contido e alcance, existía nos ordenamentos da Seguridade Social doutros países, como era o suposto da Seguridade Social francesa.

En definitiva, a reforma do Goberno do PP, en relación o mecanismo que estaba a posibilitar o mantemento dos dereitos de pensión a persoas traballadoras que se vían expulsadas do mercado de traballo, a través dunha renda económica e a cotización á Seguridade Social, ata tanto se puidese acceder á pensión de xubilación, implicou:

*Unha redución das persoas que poden acceder ao subsidio, ao condicionar o acceso ao mesmo e o mantemento do seu percibo a rendas, non só persoais, se non tamén familiares.

*Esta redución de beneficiarios tamén se orixina ao ampliar a idade na que se accede ao subsidio (55 anos, fronte aos 52 anos anteriores).

*Unha minoración do tempo de percepción do subsidio, posto que o mesmo extingúese na data en que o interesado pode acceder a calquera modalidade de xubilación anticipada, o que vai implicar, doutra parte, unha redución da pensión, despois de que, ao anticipar -aínda que sexa con carácter forzoso- o acceso á pensión, aplícanse coeficientes reductores da contía da mesma.

*Por último, a minoración da contía da pensión vén tamén incidida pola minoración da base de cotización pola que o Servizo Público de Emprego Estatal cotiza á Seguridade Social.

UGT VALORA A TOMA EN CONSIDERACIÓN POLO CONGRESO PARA CREAR UN FONDO DE COMPENSACIÓN PARA AS VÍTIMAS DO AMIANTO



Redacción.- UGT valora a toma en consideración polo Congreso dos Deputados da Proposición de Lei para a creación dun Fondo de Compensación para as Víctimas do Amianto, reivindicación histórica do sindicato. Segundo a OIT, falecen no mundo máis de 100.000 persoas pola súa exposición ao amianto, un dos principais axentes canceríxenos a nivel mundial. Para UGT, é necesario que os grupos políticos pónzanse de acordo, axilicen a creación e composición deste fondo, que garanta a reparación dos danos causados ás vítimas e as súas familias, e apresure a retirada dos máis de dous millóns de toneladas de amianto que existen aínda nas instalacións do noso país, co fin de deixar de expoñer a saúde de millóns de persoas. O sindicato insiste na necesidade de poñer en marcha un Plan de Acción Estatal para erradicar todas as fontes de amianto existentes.

O sindicato leva reclamando desde hai moitos anos a creación deste fondo para as vítimas do amianto, un dos principais problemas de saúde pública que supera mesmo o ámbito da saúde laboral. O amianto mata, está na nosa contorna e provocou centenas de miles de vítimas. Segundo a Organización Internacional do Traballo (OIT), anualmente falecen no mundo máis de 100.000 persoas pola súa exposición ao amianto. Ademais, segundo a Organización Mundial da Saúde (OMS), só na UE rexístranse cada ano entre 20.000 e 30.000 novos diagnósticos de enfermidades relacionadas co amianto e máis de 300.000 persoas morrirán de mesotelioma pleural de aquí a 2030.

Ninguén pode negar a carcinogenicidade de todas as variedades desta substancia. Así está recoñecido pola Axencia Internacional de Investigación sobre o Cancro (IARC), dependente da OMS, ou polas lexislacións europeas e española que, mesmo, contemplan desde hai décadas a prohibición do seu uso, comercialización e importación no seu territorio. Tampouco se poden esconder as terribles consecuencias que en forma de enfermidade e morte golpearon ás persoas que desenvolveron a súa actividade laboral en empresas nas que se utilizaba o amianto (e que aínda o fan en moitos países), aos seus familiares que lavaron nos seus domicilios as súas roupas de traballo e á veciñanza destas instalacións industriais.

Por iso, UGT vén reclamando un Plan de Acción Estatal para erradicar todas as fontes de amianto existentes, que inclúa a elaboración dun rexistro rigoroso e exhaustivo de edificios e instalacións que conteñan amianto. Xunto a iso, o sindicato vén reclamando a creación dun Fondo de Compensación sen culpa para apoiar e axudar ás vítimas do amianto, de tal forma que os traballadores e traballadoras, así como as súas familias, non teñan que loitar nos xulgados para reclamar os seus dereitos, co custo económico importante que isto supón e, por suposto, un alto custo persoal. Trátase, por tanto, de reparar esta inxustiza social e crear un fondo de compensación como o que xa existe en Francia, Holanda ou Bélxica.

Este Fondo de Compensación aforrará moitos dos sufrimentos que afec-

tan as vítimas e familiares dos afectados polas enfermidades causadas polo amianto e, ademais, situaranos nun nivel semellante aos países desenvolvidos da Unión Europea.

O sindicato esixe ao arco parlamentario e ao Goberno de España que avancen na creación deste Fondo, que deixen á marxe as súas discrepancias e que non perdan a oportunidade de facer xustiza social, que repare os danos ocasionados a todos os traballadores e traballadoras afectados polo amianto, así como ás súas familias. É hora de compensar, de resarcir o dano causado. O Estado é o responsable último por non actuar baixo o principio de precaución, como fixeron outros países, e esperar para declarar a prohibición ata o ano 2002, cando xa noutros países tomábanse medidas legais contra o amianto, como en Suecia, en 1964.

Ademais, a loita para acabar coa epidemia de amianto que sufrimos non acaba aí. UGT lembra que é necesario retirar as máis de dous millóns de toneladas de amianto que aínda continúan instaladas en tellados, teitos, paredes, tubos de condución de auga e gas, de refrixeración en fábricas, almacéns, hospitais, centros educativos e de investigación ou edificios públicos e privados do noso país. Son instalacións nas que desempeñan o seu labor centenas de miles de traballadores, nas que se educan as nosas fillas e fillos, nas que se atende a enfermos ou que son utilizadas pola poboación en xeral. E manter esas instalacións supón seguir poñendo en risco a millóns de familias no noso país.